Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) Judecător Ciumac Vitalii
Dosarul nr. 3r-169/26
2-22136569-02-3r-16032026

D E C I Z I E

7 mai 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără părți, recursul declarat de Scripcenco Ilia prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Brașoveanu Renata împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 4 iunie 2025, emisă în cadrul cauzei intentată la acțiunea de contencios administrativ depusă de Scripcenco Ilia împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, terți Crețu Andrian, Alexei Gheorghe, Popovici Vadim și Boboc Valeriu cu privire la contestarea actelor și emiterea actului de inițiere a anchetelor de serviciu,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 16 septembrie 2022, Scripcenco Ilia s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin care a solicitat anularea deciziilor nr.4S/8-613/22 din 03.07.2022 și nr.4S-984/22 din 15.08.2022 cît și obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a porni o anchetă de serviciu în privința lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat că la data de 17 februarie 2022, a depus o plângere la Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale privind acțiunile și inacțiunile lui Valeriu Boboc și Gheorghe Alexei.

Ulterior, la 6 aprilie 2022, acesta a depus o nouă plângere la aceeași autoritate, referitoare la acțiunile și inacțiunile lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei și Vadim Popovici.

De asemenea, la 3 mai 2022, reclamantul a solicitat eliberarea răspunsurilor adoptate în baza plângerilor depuse anterior, inclusiv remiterea ordonanțelor emise și

acordarea posibilității de a lua cunoștință și de a efectua copii de pe materialele acumulate în urma examinării acestor plângeri.

La 6 mai 2022, reclamantul a depus o altă plângere împotriva lui Valeriu Boboc și Gheorghe Alexei, indicând probele pe care își întemeiază afirmațiile.

Potrivit cererii de chemare în judecată, toate aceste plângeri au fost redirecționate spre examinare Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne. Reclamantul a arătat că, la data de 15 iulie 2022, a recepționat decizia nr. 4S/8-613/22 din 03 iulie 2022, prin care SPIA al MAI a informat că petiția sa nu a fost examinată separat, ci a fost conexată la dosarul administrativ inițial nr. S-265/22 din 01 martie 2022, în temeiul art. 80 alin. (2) și alin. (3) din Codul administrativ.

Nefiind de acord cu această soluție, reclamantul a depus, la data de 2 august 2022, cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr. 4S/8-613/22 din 03.07.2022 și obligarea autorității administrative să examineze plângerile depuse privind acțiunile și inacțiunile lui Valeriu Boboc, Gheorghe Alexei, Andrian Crețu și Vadim Popovici, să pornească o anchetă de serviciu privind legalitatea acțiunilor și inacțiunilor acestora și să dispună atragerea lor la răspundere juridică în baza circumstanțelor invocate în plângerile formulate.

În continuare, reclamantul a indicat că, la data de 17 august 2022, a recepționat decizia nr. 4S-984/22 din 15 august 2022, prin care cererea sa prealabilă a fost respinsă integral ca neîntemeiată, motivându-se că aceasta nu conține argumente noi care să justifice anularea totală sau parțială a deciziei contestate.

Reclamantul a susținut că deciziile nr. 4S/8-613/22 din 03.07.2022 și nr. 4S-984/22 din 15.08.2022 sunt neîntemeiate, lipsite de suport juridic și de argumente factuale, necorespunzând circumstanțelor reale ale cauzei. Acesta a invocat că, deși SPIA al MAI a făcut trimitere la art. 80 alin. (2) și alin. (3) din Codul administrativ privind conexarea petițiilor cu același obiect, autoritatea nu i-a remis un răspuns unic care să cuprindă referire la toate petițiile depuse, astfel cum impun dispozițiile legale menționate.

Totodată, reclamantul a afirmat că și răspunsul formulat prin decizia nr. 4S-984/22 din 15.08.2022 a fost emis fără examinarea minuțioasă a cererii prealabile, fiind unul prematur, formal și lipsit de argumentare juridică și factuală. În opinia sa, actele administrative contestate conțin informații eronate și au fost emise ca urmare a neexaminării complete a plângerilor depuse, motiv pentru care acestea urmează a fi anulate.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 7, 11, 44, 80, 189, 203, 206, 209, 211 și 212 din Codul administrativ, invocând dreptul oricărei persoane de a contesta în instanță actele administrative individuale prin care consideră că i-au fost încălcate drepturile.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 4 iunie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Ilia Scripcenco împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, terți Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc cu privire la contestarea actelor și emiterea actului de inițiere a anchetelor de serviciu în partea pretenției privind obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a porni o anchetă de serviciu în privința lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 11 iunie 2025, Scripcenco Ilia prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Brașoveanu Renata a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 4 iunie 2025 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că instanța de fond a reținut în mod greșit lipsa unui interes legitim, deși el a invocat un interes legitim personal și direct, derivat din inacțiunea Ministerului Afacerilor Interne în examinarea sesizărilor sale și în inițierea unei anchete interne privind presupuse abuzuri comise de funcționari ai autorității.

Potrivit argumentelor recurentului, pasivitatea autorității publice în raport cu plângerile și sesizările depuse afectează dreptul său de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, garantate de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 39 alin. (2) din Codul administrativ. În acest context, recurentul a invocat și prevederile art. 189 din Codul administrativ, potrivit cărora orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim de către activitatea administrativă a unei autorități publice are dreptul de a se adresa instanței de judecată.

De asemenea, recurentul a susținut că instanța de fond a examinat cererea dintr-o perspectivă exclusiv formală, fără a analiza fondul problemei, și anume inacțiunea autorității în raport cu presupusele fapte de abuz comise de angajații săi. Acesta a arătat că Ministerul Afacerilor Interne are obligația legală de a examina sesizările depuse și, în cazul existenței unor indicii temeinice, de a iniția proceduri interne, inclusiv anchete de serviciu. În opinia recurentului, refuzul autorității de a acționa constituie un act administrativ tacit negativ, susceptibil controlului judecătoresc.

Totodată, recurentul a criticat concluzia instanței referitoare la existența unei proceduri procesual-penale aplicabile, precizând că în speță nu contestă o ordonanță emisă în cadrul procesului penal, ci un răspuns al unei autorități publice, calificat de acesta drept act administrativ individual, adoptat în afara cadrului reglementat de Codul de procedură penală.

În continuare, recurentul a invocat că actele administrative contestate au fost emise fără inițierea unei proceduri administrative și fără cercetarea din oficiu a

faptelor sesizate, cu încălcarea dreptului discreționar al autorității, a dreptului de a fi audiat și a obligației de motivare a actului administrativ. Acesta a susținut că au fost încălcate inclusiv prevederile art. 9 și art. 69 din Codul administrativ referitoare la dreptul la petiționare.

Cu referire la argumentul instanței privind inadmisibilitatea acțiunii în temeiul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, recurentul a reiterat că dreptul său vătămat rezultă din adresările formulate către autoritatea publică și din obligația acesteia de a acționa în regim de putere publică pentru realizarea interesului public, conform definiției prevăzute de art. 7 din Codul administrativ.

În final, întemeindu-se pe prevederile art. 241 alin. (1), art. 242 și art. 243 lit. c) din Codul administrativ, recurentul a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.06.2025, adoptarea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea depusă și obligarea Ministerului Afacerilor Interne să investigheze acțiunile lui Valeriu Boboc, Gheorghe Alexei, Andrian Crețu și Vadim Popovici, cu întreprinderea măsurilor prevăzute de lege.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, la 7 aprilie 2026, Ministerul Afacerilor Interne a depus referința asupra cererii de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil și menținerea încheierii instanței de fond.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*”.

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a emis încheierea recurată la 4 iunie 2025. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Scripcenco Ilia prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Brașoveanu Renata la 11 iunie 2025, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Scripcenco Ilia, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*.

Din materialele cauzei rezultă că, la 17 februarie 2022, Scripcenco Ilia a depus o petiție în adresa Procuraturii pentru Combaterea Crimelor Organizate și Cauze Speciale cu privire la acțiunile și inacțiunile lui Valeriu Boboc și Gheorghe Alexei.

La 6 aprilie 2022, reclamantul a înaintat o altă petiție în adresa Procuraturii pentru Combaterea Crimelor Organizate și Cauze Speciale cu privire la acțiunile și inacțiunile lui Adrian Crețu, Gheorghe Alexei și Vadim Popovici.

La 3 mai 2022, reclamantul a mai depus o petiție în adresa Procuraturii pentru Combaterea Crimelor Organizate și Cauze Speciale cu privire la eliberarea

răspunsurilor în baza petițiilor menționate și anume eliberarea ordonanțelor adoptate în baza plîngerilor înaintate, cît și acordarea posibilității de a face copii și cunoștință cu materialele accumulate în baza plîngerilor înaintate.

La 6 mai 2022, reclamantul a depus o petiție în adresa Procuraturii pentru Combaterea Crimelor Organizate și Cauze Speciale cu privire la acțiunile și inacțiunile lui Valeriu Boboc, Gheorghe Alexei, cu specificarea probelor din confirmarea celor invocate.

Astfel, la 15 iulie 2022, reclamantul a recepționat decizia nr.4S-613/22 din 03 iulie 2022, emisă de Serviciul protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne.

Nefiind de acord cu răspunsul autorității din 03.07.2022, reclamantul la data de 02 august 2022, a înaintat cerere prealabilă privind anularea deciziei nr.4S/8-613/22 din 03 iulie 2022 și obligarea examinării plîngerilor depuse de reclamant cu privire la acțiunile și inacțiunile lui Valeriu Boboc, Gheorghe Alexei, Andrian Crețu, Vadim Popovici în baza motivelor și circumstanțelor invocate în plîngerile înregistrate și atragerea la răspundere juridică a acestora.

La 17 august 2022, reclamantul a recepționat decizia nr.4S-984/22 din 15 august 2022, potrivit căreia, solicitările acestuia au fost respinse ca neîntemeiate.

La 16 septembrie 2022, Scripcenco Ilia s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin care a solicitat anularea deciziilor nr.4S/8-613/22 din 03.07.2022 și nr.4S-984/22 din 15.08.2022 cît și obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a porni o anchetă de serviciu în privința lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 4 iunie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Ilia Scripcenco împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, terți Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc cu privire la contestarea actelor și emiterea actului de inițiere a anchetelor de serviciu în partea pretenției privind obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a porni o anchetă de serviciu în privința lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Pentru a dispune astfel, prima instanță, în esență, a reţinut că „*pretenția din acțiune privind obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a porni o anchetă de serviciu în privința lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc urmează a fi declarată inadmisibilă, or reclamantul nu poate invoca încălcarea unui drept al său în sensul art.17 din Codul Administrativ prin refuzul autorității pîrîte de a iniția proceduri disciplinare în privința acestor angajați, respectiv, nu există un drept vătămat propriu al reclamantului afectat prin decizia contestată, ceea ce constituie temei de inadmisibilitate prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) din Codul Administrativ”.*

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 11 iunie 2025, Scripcenco Ilia prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Brașoveanu Renata a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 4 iunie 2025 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este justă și întemeiată.

Conform art. 11 alin. (1) Cod Administrativ, *actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.*

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, ***destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă***. ***Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.***

În acord cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.*

Completul judiciar reține că norma legală nominalizată, este una de concept și aplicabilă în mod sistemic cu prevederile art. art. 17, 20, 39 și 207 Cod administrativ, revendicarea dreptului propriu fiind condiția fundamentală nu numai pentru succesul acțiunii din punct de vedere al admiterii acțiunii, dar și din perspectiva îndeplinirii testului de admisibilitate a acesteia, felul acțiunii înaintate potrivit art. 206 Cod administrativ, contând mai puțin.

Această constatare este susținută și de dispozițiile art. 3 Cod administrativ, potrivit căruia, *legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept,* precum și de prevederile art. 38 alin. (2) Cod administrativ, ce dispune că *orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.*

Astfel, normele legale supra citate, interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicînd revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încît înaintarea oricărei acțiuni din cadrul acțiunilor în contencios administrativ, prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Prin urmare, în sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 38 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său”, se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi [Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)].

La caz, obiect al controlului judecătoresc îl constituie pretenția reclamantului privind obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a porni o anchetă de serviciu în privința lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc, ca urmare a plângerilor și petițiilor depuse de acesta în adresa autorităților competente.

Reclamantul sesizând instanța de judecată cu prezenta acțiune, a invocat că dreptul său vătămat rezultă din adresările formulate către autoritatea publică și din obligația acesteia de a acționa în regim de putere publică pentru realizarea interesului public, conform definiției prevăzute de art. 7 din Codul administrativ.

În acest context, Completul judiciar consideră necesar de a reține că, instanța de fond just a concluzionat că reclamantul urmărește, în esență, exercitarea unui control abstract asupra legalității activității administrative a autorității publice, ceea ce excedează limitelor contenciosului administrativ subiectiv reglementat de Codul administrativ.

Instanța de recurs subliniază că, inițierea unei anchete de serviciu reprezintă o prerogativă ce ține de competența discreționară a autorității publice și de raporturile de serviciu interne dintre autoritate și angajații săi, iar reclamantul nu este titularul unui drept subiectiv de a impune autorității pornirea unei proceduri disciplinare față de terțe persoane.

Or, simpla depunere a unor petiții sau sesizări către o autoritate publică nu conferă petiționarului un drept propriu și autonom de a solicita obligarea autorității la aplicarea unor măsuri disciplinare ori la inițierea unei anchete de serviciu împotriva funcționarilor publici vizați. În acest sens, instanța de recurs constată că reclamantul nu a demonstrat existența unei vătămări directe a unui drept subiectiv propriu, în sensul art. 17 și art. 189 Cod administrativ, cauzate prin refuzul autorității de a iniția ancheta solicitată.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că inacțiunea autorității i-ar încălca dreptul de acces la justiție sau dreptul la un proces echitabil, deoarece aceste garanții procesuale nu creează prin ele însele un drept material de a impune autorității publice adoptarea unei anumite măsuri disciplinare față de propriii angajați. Accesul

liber la justiție presupune posibilitatea persoanei de a sesiza instanța competentă pentru apărarea unui drept sau interes legitim propriu, însă nu conferă dreptul de a solicita examinarea în fond a unor pretenții care nu vizează un drept subiectiv personal al reclamantului.

Totodată, instanța de recurs observă că argumentele recurentului referitoare la pretinsa lipsă a unei proceduri administrative, încălcarea dreptului de a fi audiat, lipsa motivării actelor administrative și încălcarea dreptului la petiționare nu sunt de natură să înlăture temeiul de inadmisibilitate reținut de prima instanță. Or, verificarea legalității acestor aspecte ar fi posibilă doar în condițiile existenței unui drept subiectiv sau interes legitim vătămat, condiție care, în speță, nu este întrunită.

În același context, Completul judiciar reține că actele contestate nu produc prin ele însele efecte juridice directe asupra drepturilor sau obligațiilor reclamantului, ci reprezintă răspunsuri formulate în cadrul examinării unor petiții referitoare la conduita unor angajați ai Ministerului Afacerilor Interne. Prin urmare, reclamantul nu poate pretinde existența unui drept de a obține, pe cale judecătorească, obligarea autorității la declanșarea unor proceduri disciplinare interne.

Din aceste considerente, instanța de recurs concluzionează că prima instanță a aplicat corect prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ și justificat a declarat inadmisibilă acțiunea în partea ce ține de obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a porni o anchetă de serviciu în privința lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc.

Or, în sensul art. 11 alin. (2) din Codul administrativ, *destinatarul actului administrativ individual este persoana către care acesta se îndreaptă, iar terții ale căror drepturi ar putea fi afectate nu dobândesc, prin aceasta, calitatea de destinatari. În speță, Scripcenco Ilia nu este destinatarul actului administrativ contestat, iar simpla nemulțumire față de soluția adoptată de autoritatea ierarhic superioară nu echivalează cu vătămarea unui drept subiectiv propriu.*

În realitate, prin acțiunea formulată, reclamantul urmărește determinarea autorității publice să exercite atribuțiile sale disciplinare și de control intern în raport cu propriii angajați, respectiv să dispună inițierea unor anchete de serviciu și eventual aplicarea unor măsuri de răspundere juridică față de Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc.

Totuși, asemenea prerogative țin exclusiv de competența discreționară a autorității publice și nu pot constitui obiectul unei obligații impuse de instanța de contencios administrativ în lipsa demonstrării încălcării unui drept subiectiv propriu al reclamantului.

Or, Codul administrativ consacră un contencios administrativ subiectiv, nefiind admisibilă promovarea unei acțiuni de tip *actio popularis*, iar nu un control general de legalitate al actelor administrative.

În acest sens, completul judiciar reține că normele art. 17, art. 38 și art. 189 Cod administrativ exclud posibilitatea promovării unor acțiuni întemeiate pe interese generale sau pe eventuale efecte indirecte ori ipotetice ale unui act administrativ.

În susținerea acestei concluzii, instanța face trimitere și la jurisprudența Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a statuat constant că o persoană poate pretinde calitatea de victimă numai dacă demonstrează existența unei atingeri directe și personale aduse drepturilor sale, simplele suspiciuni sau eventualele consecințe indirecte nefiind suficiente pentru a justifica accesul la o procedură judiciară.

Urmare a celor relatate, Completul judiciar va reține că din optica accesului liber la justiție, orice persoană poate înainta acțiuni în judecată, însă nu orice persoană ce înaintează acțiune în judecată, revendică un drept vătămat al său.

În lumina celor menționate supra, instanța de judecată conchide indubitabil că acțiunea de contencios administrativ, corect a fost declarată de prima instanță ca fiind inadmisibilă, având ca fundament prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În baza acestor considerații, instanța nu se va expune asupra argumentelor invocate de reclamant ce țin de fondul litigiului, or, în speță s-a constatat că acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă în partea pretenției privind obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a porni o anchetă de serviciu în privința lui Andrian Crețu, Gheorghe Alexei, Vadim Popovici și Valeriu Boboc, din motiv că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Colegiul judiciar consideră necesar de a explica participanților la proces că în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (3) Cod administrativ, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit. a)–e), exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Completul judiciar specializat reiterează că, accesul la procedurile de contencios administrativ poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guerin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37*). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33*). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Scripcenco Ilia prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Brașoveanu Renata au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de

recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 4 iunie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Scripcenco Ilia prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Brașoveanu Renata.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 4 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae